

Kırıksandalye

– Seyit OSMAN · 20 Kasım 2015

Bir kırık sandalye şimdiki adım, Yılların çilesi, izi var bende.

Hurdaya ayrıldım, kalmadı tadım,
Kirli dünyamızın tozu var bende.

Riyakar taşıdım, dağ gibi durdum,
Nice kör cahile ilim aldıldım,
Bilseniz ne ağır yükler kaldırdım,
Gürgen ağacının özü var bende.

Büyük söz etmedim, yaptım işimi,
Birçok tekme yedim, sıktım dişimi,
İçime akıttım kanlı yaşımı,
Eskimiş terimin tuzu var bende.

Dediler çırpınma, ateştir sonun,
Dedim yolcusuyum baki kanunun.
Sözünü unutan insanoğlunun,
Kalu Bela'daki sözü var bende.

Ne suya kırgınım, ne taş, ne cama,
Koptu yüreğime yaptığım yama,
Su ıslattı beni, cam çizdi ama,
Meşenin verdiği sızı var bende.